

**LATVIJAS SENĀTA
NOLĒMUMU ATZIŅAS:
VĒSTURISKAIS
MANTOJUMS**

Latvijas Senāta nolēmumu atziņas: vēsturiskais mantojums

Izdevējs Latvijas Republikas Augstākā tiesa
Sagatavoja Judikatūras un zinātniski analītiskā nodaļa
Redaktore Anita Zikmane

Iespiests SIA „Dardedzes hologrāfija”
Metiens 150 eksemplāri
Rīga, 2019

ISBN 978-9934-8261-5-3

PAR PILNVAROJUMU KASĀCIJAS INSTANCĒ

Senāta Apvienotā sapulce 28/1925¹

S p r i e d u m s .

LATVIJAS SUVERĒNĀS TAUTAS VĀRDĀ

1925.g. aprīļa mēneša „3.” dienā Latvijas Senāts Apvienotās sapulces rīcības sēdē, kurā piedalījās:

priekšsēdētājs senators K.Valters,
senatori K.Ozoliņš,
M.Gobiņš,
Dr. A.Lēbers,
B.Nagujevskis,
A.Sīmanis,
A.Gubens,
J.Kalacs,
A.Haritonovskis,
A.Zonne,

caurlūkojis Senāta Civilā kasācijas departamenta 1925.g. 7.marta ziņojumu Nr. 67 dēļ jautājumu izspriešanas: 1) vai uz pilnvaras pamata, kura izdota lietas vešanai Miertiesu iestādēs ar tiesību iesniegt kasācijas sūdzību, pilnvarniekam ir tiesība vest lietu Senāta Civilā kasācijas departamentā un 2) vai, iesniedzot kasācijas sūdzību, pilnvarniekam, kurš vedis lietu zemākā instancē, ir jāpieliek attiecīgā pilnvara oriģinālā, izklausījis virsprokurora atzinumu un ņemot vērā: 1) ka Senāts pieder pie vispārējām tiesu iestādēm, kā tas redzams no Tiesu iek. lik. 57. sek. p., kuri ievietoti 2.sadaļā pa „vispārējām tiesu iestādēm” kā 3.nodaļa; 2) ka tādēļ pilnvara, kura dota lietas vešanai Miertiesu iestādēs vien, kaut tai būtu paredzēta tiesība iesniegt kasācijas sūdzību (Civ. proc. lik. 60. (48.)p.), nav uzskatāma – satura ziņā – par pietiekošu nedz kasācijas sūdzības iesniegšanai Senātam, nedz lietas vešanai Senātā; 3) ka šim slēdzienam nerunā pretim 1918.g. 6.decembra lik. 7.p. (Lik. krāj. Nr. 10) noteikumi par to, ka Latvijā vienīgā kasācijas instance ir Senāts, jo jautājumā par pilnvaras saturu un spēku izšķirošā nozīme ir tam, kādās iestādēs vešanai konkrētā pilnvara tikusi izdota: ja tā izdota lietas vešanai Miertiesu iestādēs vien, šī pilnvara nedod tiesības lietu vest Senātā, jo Senāts pie Miertiesu iestādēm nepieder; 4) ka pilnvarai, kura izdota nepiederošai pie zvērinātiem advokātiem personai dēļ lietas vešanas vispārējās tiesu iestādēs, jābūt apliecinātai saskaņā ar Civ. proc. lik.

¹ LVVA 1535.fonds, 13.apraksts, 206.lieta, 3.lp. Nav publicēts.

247.p., Not. nolik. 146., 167.p. paredzētā kārtībā, tātad nepietiek ar pilnvardevēja paraksta apliecināšanu vien; 5) ka tādā kārtā pirmais no augšā pievestiem jautājums izšķirams atraidoši; 6) ka tas fakts vien, ka pie kasācijas sūdzības nav pielikts pilnvaras oriģināls, nevar būt par pamatu kasācijas sūdzības izsniegšanai atpakaļ, ja zemākās instances aktī atrodas pilnvaras oriģināls vai noraksts, kaut gan neapliecināts; 7) ka likums piešķir partam tiesību oriģinālu dokumentu, un sevišķi arī oriģinālu pilnvaru, saņemt atpakaļ no akts un tā vietā atstāt norakstu un pie tam neprasa, lai noraksts būtu apliecināts Not. nolik. paredzētā kārtībā (noteik[umu] par zīmognod[evu] 17.p. 9.pkt.; Sen. civ. kas. dep. spried. 1924.g. Nr. 472); 8) ka katra pilnvara skaitās par spēkā esošu, kamēr tā nav likumā paredzētā kārtībā atsaukta vai citādi izbeigusies; 9) ka likums šai ziņā nekādus sevišķus noteikumus neparedz par pilnvarām kasācijas sūdzības iesniegšanai un lietas vešanai Senātā; 10) ka tādā kārtā arī otrais jautājums izšķirams atraidoši, kamdēļ nolēm j : atzīt, ka abi jautājumi izšķirami atraidoši.